

Історія

Микола Руденко

Вставали, мужні і прямі,
Сини віків, сини планети.
Щоб не конати у ярмі,
Ішли на списи й кулемети.

А десь в обозі торохтів
Той, хто війну вважає грою —
Хто завтра надішле катів,
Щоб голову зітнуть герою.

Ви й не помітите самі,
Як запанує він усюди.
І знов застогнете в ярмі,
Що назви іншої здобуде.

І все повториться колись —
Нові бої, нові поразки...
Лише історик, вчений лис,
Заслужить орденів і ласки.

З подій відмивши сльози й кров,
Він факти виглянцює строго,—
Неначе млин оцей молов
Криваве мливо лиш для нього.